

[Indenrigsministeren]

ge, Sverige, England, Vesttyskland, USA), og sundhedsstyrelsen har fundet det rimeligt også her i landet at gøre paracetamol tilgængeligt i håndkøb. Sundhedsstyrelsen oplyser, at paracetamol ved overdosering fører til forgiftninger, men kun har få og mindre betydende bivirkninger ved almindelig, forskriftsmæssig anvendelse.

Bla. under hensyn til, at paracetamolpakningerne er forsynet med de nævnte forbrugeroplysninger, finder jeg, at det er fuldt forsvarligt, at sundhedsstyrelsen har overført paracetamolholdige lægemidler fra receptpligt til håndkøb. Jeg kan tilføje, at indenrigsministeriet og sundhedsstyrelsen naturligvis vil følge udviklingen nøje for at se, om de betænkeligheder, der gives udtryk for i spørgsmålet, på nogen måde skulle vise sig berettigede.

Spm. nr. S 212

Til *ministeren for Grønland* (7/3 84) af:

Tove Lindbo Larsen (S):

»Vil regeringen tage yderligere initiativer til afhjælpning af bolig mangelen i Grønland ud over det eksisterende ekstraordinære boligprogram på 1.000 ekstra boliger frem til 1990, og hvornår vil regeringen optage forhandlinger med de grønlandske myndigheder med henblik på de kommende års byggeprogram i Grønland?«

Begrundelse

Umiddelbart efter sin tiltræden havde regeringen fremskredne planer om at skære i den kvota af 1.000 ekstra boliger, som var blevet besluttet under den socialdemokratiske regering. Efter et voldsomt pres fra både dansk og grønlandsk side bøjedede regeringen sig. Den er nu kommet så langt i sin erkendelse, at statsministeren under folketingets

1. Treårsperioden 1977-79: Gennemsnitligt 327 pr. år.
2. Treårsperioden 1980-82: Gennemsnitligt 457 pr. år.
3. Treårsperioden 1983-85: Gennemsnitligt 576 pr. år.

I treårsperioden 1986-88 håber vi på at der i gennemsnit kan påbegyndes mindst 500 boliger årligt, men jeg kan ikke give noget forpligtende tal på nuværende tidspunkt, da statens samlede anlægsplaner i Grønland i

forhandlinger om åbningsredegørelsen den 7. februar 1984, sp. 244, kunne udnævne bolig mangelen til det måske største grønlandske samfundsproblem: »Vi er indstillet på at tage den sag op til en grundig analyse og til en forhandling nu med de grønlandske myndigheder med henblik på byggeprogrammet for de kommende år.«

Eftersom statsministeren allerede har draget en hovedkonklusion – nemlig at bolig mangelen er det største grønlandske samfundsproblem – bør der vel snart ske noget. Det er derfor spændende, hvornår overvejelserne er afsluttet, og hvordan statsministerens tilkendegivelse følges op af konkret handling, eller om det bare er pæne ord til grønlanderne i en åbningstale i det danske folketing.

Svar (14/3 84):

Ministeren for Grønland (Tom Høyem):

Jeg kan bekræfte, at vi i regeringen er meget opmærksomme på, at bolig mangelen er et af Grønlands største samfundsproblemer i disse år, og at de økonomiske ressourcer, der anvendes til investeringer i Grønland, i høj grad bør komme boligbyggeriet til gode.

Vi er naturligvis i stadig kontakt med de grønlandske politikere – både landsstyret og kommunalbestyrelserne – ikke mindst om det grønlandske boligbyggeri.

Jeg kan oplyse, at bla. det kommunale boligbyggeri med stats tilskud glædeligvis har udviklet sig over al forventning, siden stats tilskuddet i 1982 blev forhøjet fra 40 pct. til 60 pct. Fra 1983 til 1984 er der tale om en fordobling af det kommunale boligbyggeri.

Boligbyggeriet udgør i disse år en stigende del af den statslige og statsstøttede byggeaktivitet i Grønland. Denne tendens fremgår af følgende talmæssige oplysninger om det boligbyggeri, der (helt eller delvis finansieret af statskassen) er blevet eller vil blive gennemført i perioden 1977-85:

1987 og 1988 først vil blive forhandlet færdige med hjemmestyret og kommunerne i løbet af 1984.

Alt i alt tyder vore prognoser på nuværende tidspunkt på, at det ved udgangen af